

лѣгна. На заранѣта, като ся пробуди, найдѣ ся въ кѣшѣтъ да баща си, и като подърнка едно звѣнче, което бѣше край лѣгло то ѝ, видѣ че дойде слушкинята, която като ѝ видѣ нададе голѣмъ писѣкъ. Добрыйтъ чловѣкъ притърча на този писѣкъ и малко остана да умрѣ отъ радостъ, като видѣ драгѣтъ си дѣщерѣ; останахъ загърлени една четвъртъ на часа. Хубавка, подиръ първитѣ ѝ възхыщенія, помисли си, че немаше никѣкъ облѣкла, та да ся дигне; но слушкинята ѝ каза, че въ другѣтъ ближнѣ одаѣ ще намѣри единъ голѣмъ ковчегъ пълнъ въ златны дрѣхы снабдени съ діаманты. Хубавка благодарилъ добрия звѣръ за почитаніята му: зе по-долгѣтъ рокѣѣ отъ тѣхъ, и каза на слушкинѣтъ да сплати другитѣ, които щеше да поклони на сестритѣ си; но едва изговори тѣзи думы, а ковчегѣтъ стана невидимъ. Баща ѝ ѝ каза, че звѣрътъ негли иска да задържи тя сичкитѣ тѣзи дрѣхы за себеси, и веднѣга дрѣхитѣ и ковчегѣтъ пакъ дойдохъ на мѣстото си. Хубавка ся облѣче, и между туй врѣме, извѣстихъ на сестритѣ ѝ, които притърчахъ съ мѣжуетѣ си. Тѣ и двѣтъ бѣхъ твърдѣ злочести. По-старата ся бѣше оженила за единъ младъ благороденъ момѣкъ, хубавъ като Богъ Амора; но той ся бѣше толко влюбилъ въ собственото си лице, щото ся само за него стараеше отъ заранъ до вечеръ, а прѣзираше хубостѣтъ на женѣтъ си. Втората ся бѣше оженила за единъ чловѣкъ, който бѣше много присмихулка, и за да разбѣснява секого, начнуваше първо отъ женѣтъ си. Сестритѣ малко останахъ да умрѣтъ отъ гнѣвъ, когато ѝ видѣхъ облѣченѣ като нѣкоѣ Принцезѣ, и по-хубавѣ и отъ деньтъ.

Тя ги за право Бога милуваше; нищо неможѣ